

K Poklicno izobraževanje

Razvoj izobraževanja v svetu, izobraževalna politika in njeni rezultati ob izteku dvajsetega stoletja porajajo vprašanje, ali se ni izobraževanje znašlo na križišču.

V mednarodnih primerjavah je že nekaj časa opazen velik pomen človeškega kapitala za povečanje produktivnosti. Soodvisnost med hitrostjo tehničnega napredka in kakovostjo dela je čedalje večja. Potreba po gospodarskih strokovnjakih, ki bi bili zmožni uporabljati nove tehnologije za razvoj novih dosežkov, je čedalje večja. Potrebno je novo znanje in sposobnosti. Izobraževalni sistemi morajo zadovoljiti te potrebe. Pri tem ne gre le za zagotavljanje minimuma šolanja ali poklicnega usposabljanja, temveč tudi za nepretrgano izpopolnjevanje in usposabljanje pomembnih strokovnjakov in zaposlenih v podjetjih.

Tudi v Sloveniji smo v zadnjem obdobju priče nenehnim spremembam na področju dela. Pojav in razvoj informacijske družbe in tehnološki razvoj gospodarstva silijo v razvoj intelektualnih in socialnih sposobnosti zaposlenih. Od reforme šolskega sistema, od poklicnega izobraževanja v Republiki Sloveniji, ne moremo pričakovati, da bi izobraževali in usposabljali za stalne poklice v gospodarstvu. Vsebine, ki se bodo vključevale v programe poklicnega izobraževanja bo treba preplesti z vsebinami, ki bodo posameznikom pomagale, da se bodo sposobni razvijati in prilagajati hitrim spremembam v gospodarstvu. Zato moramo koncept vseživljenskega izobraževanja prevzeti kot našo immanentno obliko življenja in dela.

Nova koncepcija poklicnega izobraževanja v Sloveniji izhaja iz načela, da bo imelo dobrega delavca tisto podjetje, ki bo organiziralo in izvajalo praktično izobraževanje, zaradi lastnih kadrovskih potreb in z motivacijo, da podjetje čim prej pridobi kadre in znanje za kakovostno opravljanje dela.

Izobraževanje odraslih kot eden najpomembnejših segmentov razvoja in prilagajanja slovenskih kadrov v gospodarstvu, je v primerjavi z razvitim svetom v zaostanku. Analize kažejo, da se zaposleni v podjetjih v Sloveniji izobražujejo mnogo manj kot v razvitih državah. Posledica tega je težavnejše prilagajanje zahtevam razvitega sveta, hkrati pa zmeraj večje razvojno zaostajanje. Osrednje vprašanje, ki se postavlja Gospodarski zbornici Slovenije, je, kako ustvariti možnosti za kakovostno zadovoljevanje izobraževalnih potreb.

Naloga je zahtevna, vendar izvedljiva, saj znanje, izkušnje in sposobnosti v slovenskem gospodarstvu zagotavljajo, da nam bo uspelo.

Joško Čuk